

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/57/2018
Identifikačné číslo spisu: 2310226372
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2310226372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EMATECH, s.r.o., so sídlom Piešťanská 3/3, 956 05 Radošina, IČO: 31 413 919, zastúpeného JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovanému: Strýček, s.r.o., so sídlom Košúty 284, 925 09 Košúty, IČO: 36 247 405, zastúpeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Balážiovou, PhDr., so sídlom Dolné Bašty 2, 917 01 Trnava, o zaplatenie 17 655,16 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Cb/30/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2018, č. k. 21Cob/180/2016-396, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 20. februára 2018, č. k. 21Cob/180/2016-396 potvrdil rozsudok Okresného súdu Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. júla 2016, č. k. 15Cb/30/2011-367, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 17 655,16 eur s príslušenstvom a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že základom sporu bolo posúdenie, či oprava traktora vykonaná v septembri 2009 len odstraňovala vady diela, ktorých sa mal dopustiť zhotoviteľ pri oprave traktora v januári 2009, pričom súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca postupoval pri oprave v januári 2009 správne a v konaní nebolo zistené, že by túto opravu vykonal vadne. Pokiaľ ide o opravu zo septembra 2009, odvolací súd uviedol, že objednanie opravy a servisné práce prebiehali operatívne na základe osobnej alebo telefonickej dohody, čo znamená, že uzatváranie zmluvy prebiehalo neformálne, s cenou bol žalovaný uzrozmeneý, akceptoval ju a rozsah prác pri vykonaní opravy v septembri 2009 nespochybnil. Predmetná oprava - ktorej predchádzalo výslovné odporúčanie výrobcu vymeniť celú jednotku - zrejme odstránila poruchu na traktore.

1.2. Podľa názoru odvolacieho súdu bola oprava traktora v septembri 2009 vykonaná na odstránenie poruchy, ktorá sa mohla prejaviť rovnako, ako v prípade opravy vykonanej v januári 2009, čo však

neznamená, že bola vykonaná v dôsledku väd opravy uskutočnenej v januári 2009, ako to vyplynulo aj zo znaleckého posudku. Oprava traktora vykonaná v septembri 2009 nesúvisela s opravou vykonanou v januári 2009, a preto nebolo podľa odvolacieho súdu potrebné osobitne skúmať a zisťovať splnenie podmienok, ktoré zákon vyžaduje pre uplatnenie zodpovednosti za vady diela podľa ustanovení § 562 ods. 2 a 3 v spojení § 428 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka.

1.3. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Odo/1043/2005, na ktoré poukazoval žalovaný, odvolací súd uviedol, že toto rozhodnutie nie je na rozhodovaný spor aplikovateľné, keďže sa netýka výkonu prác nad rozsah dohodnutý v zmluve o dielo, keďže oprava traktora v septembri 2009 bola vykonaná na základe neformálne uzatvorenej samostatnej zmluvy o dielo.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 21. mája 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

2.1. Podľa dovolateľa vyvodením záveru o uzatvorení „druhej“ zmluvy o dielo odvolací súd nesprávne právne kvalifikoval právny vzťah, na základe ktorého bola oprava traktora zrealizovaná, pričom tento záver je v rozpore s pôvodnými tvrdeniami žalobcu, ako aj so všetkými tvrdeniami žalovaného. Týmto právnym posúdením došlo podľa žalovaného k odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe a tým k narušeniu princípu právnej istoty.

2.2. Žalovaný namietal, že je neprípustný záver súdov o uzatvorení zmluvy o dielo, keď je celkom zjavné, že nikdy nemal vôľu uzatvoriť novú zmluvu o dielo, predmetom ktorej by bola oprava veci. Právnym základom vykonania druhej opravy bolo uplatnenie si nároku objednávateľa na bezplatné odstránenie vady diela - prvej zle vykonanej opravy. Odvolací súd však celkom v rozpore s rozhodovacou činnosťou [napr. s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 2Obo/2/2009] poprel právo žalovaného ako objednávateľa uplatniť si nárok z vadného plnenia u zhotoviteľa. Žalovaný zastáva názor, že pri oznamovaní opätovného výskytu vady jasne prejavil svoju vôľu a uplatnil si nárok na bezplatnú opravu. Odvolací súd však svojím záverom o existencii zmluvy o dielo nahradil prejav vôle žalovaného, čo je neprípustné a v rozpore s rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2008.

2.3. Dovolateľ namietal aj skutočnosť, že odvolací súd fakticky vyslovil názor, že pokiaľ by sa potom, čo si objednávateľ uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady diela, preukázalo, že sa nejednalo o identickú vadu, alebo išlo o vadu vyskytujúcu sa z iného dôvodu, je takýto prejav vôle absolútne neúčinný. Predmetnou tézu došlo k popretiu zmyslu a charakteru právnej úpravy zodpovednostných nárokov.

2.4. Žalovaný v dovolaní poukázal aj na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/164/2007, pričom v rozpore s ním sú závery konajúcich súdov, že traktor vo vlastníctve žalovaného už v čase vykonávania opráv nebol v záruke, a že žalobca postupoval pri odstraňovaní vady v januári 2009 správne a v súlade s bežným postupom. Za celkom absurdný označil záver súdu, že skutočnosť, keď ani pri dodržaní správneho postupu a technológie nedošlo k odstráneniu vzniknutej vady, nemožno pričítať na ťarchu žalobcu ako zhotoviteľa diela.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného v lehote určenej súdom prvej inštancie písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Žalovaný síce neuviedol, z akého zákonného ustanovenia vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania, avšak z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.) vyplýva, že prípustnosť podaného dovolania má byť založená podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nakoľko v dovolaní vytýkal odvolaciemu súdu, že sa pri riešení jednotlivých otázok významných pre rozhodnutie vo veci odklonil od záverov vyslovených v jednotlivých rozhodnutiach najvyššieho súdu.

5.1. Už v judikáte č. R 83/2018 najvyšší súd uviedol, že „ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.

s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť“. Na predmetnom právnom názore zotrúva dovolací súd aj v rozhodovanej veci a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil.

5.2. Prípustnosť dovolania je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom dovolateľ je povinný ním tvrdený odklon v dovolaní preukázať. Naopak prípustnosť dovolania nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi), alebo všeobecné tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

5.3. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu vid' aj 3Cdo/158/2017).

6. V dovolaní žalovaný nevymedzil právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (pri vyriešení ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a túto otázku nemožno ani z obsahu dovolania zistiť. Ani z obsahu dovolania nie je zrejmé, či predmetom dovolacieho prieskumu má byť otázka právnych úkonov (resp. prejavu vôle pri uzatváraní dvojstranných právnych úkonov), otázka náležitostí zmluvy o dielo alebo otázka uplatňovania zodpovednostných nárokov z vadného diela voči zhotoviteľovi.

6.1. Dovolateľ - hoci je v dovolacom konaní zastúpený advokátkou, ktorá by mu mala zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc a má odborné vedomosti a skúsenosti na spísanie dovolania spôsobom predpokladaným zákonom - si tak nespĺnil zákonnú povinnosť stanovenú ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., keďže nie je zrejmá právna otázka, ktorá by mala byť predmetom dovolacieho prieskumu. Dovolateľ zároveň nepredložil vlastnú právnu argumentáciu týkajúcu sa riešenia právnych otázok, ktorých (ne)opodstatnenosť v kontexte s právnymi závermi odvolacieho súdu mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí posudzovať.

6.2. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

7. Zároveň dovolací súd konštatuje, že z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný v zásade nevytýka súdom nižšej inštancie nesprávne právne posúdenie vecí (t. j. výklad alebo aplikáciu konkrétnych právnych predpisov), ale vyjadruje všeobecnú nespokojnosť s rozhodnutiami konajúcich súdov, ktoré boli vydané v jeho neprospech, a spochybňuje ich skutkové (nie právne) závery.

7.1. Najvyšší súd opätovne pripomína (k tomu vid' aj skoršie uznesenia dovolacieho súdu, napr. 3Obdo/40/2017; 3Obdo/52/2017; 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu vecí. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie veci - uplatnený dovolateľom nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

9. Záverom len ako poznámku dáva dovolací súd žalovanému do pozornosti nález ústavného súdu z 12. júla 2018, sp. zn. IV. ÚS 142/2018, v ktorom ústavný súd uviedol, že vzhľadom na to, že Obchodný zákonník nestanovuje obligatórne písomnú formu zmluvy o dielo, je zodpovednosťou zmluvných strán (subjektov obchodnoprávneho vzťahu), či sa slobodne rozhodnú pre ústnu formu zmluvy alebo písomnú formu zmluvy, pričom v tejto súvislosti musia znášať riziko dôkaznej núdze v prípadnom spore, ak sa rozhodli pre formu ústnu, alebo pre písomnú úpravu len niektorých aspektov ich zmluvného vzťahu. K platnosti ústnej zmluvy totiž postačujú zhodné prejavy vôle zmluvných strán ohľadom podstatných náležitostí zmluvy, ktoré nemusia byť „zachytené“ objektívnym poznateľným spôsobom pre tretie strany. S tým spojená dôkazná núdza ide však na ťarchu strán sporu. Vzhľadom na skutkový stav zistený súdmi nižšej inštancie by bol citovaný záver aplikovateľný aj na rozhodovaný spor.

10. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.